

مروری بر ارتقاء کیفیت محیطی و نوسازی در بافت های فرسوده

رضا رسولی^۱، اکبر بهمنی^۲، محبوبه نیکزاد^۳

۱-استاد گروه مدیریت دولتی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

۲-استادیار گروه مدیریت دولتی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

۳-دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت شهری دانشگاه پیامنور، تهران، ایران

چکیده

کیفیت از مفاهیم محوری دانش و حرفه شهرسازی بوده و طبیعتاً از اهمیت نظری و عملی فراوانی برخوردار است. گذشته از اهمیت نظری به واسطه بحران کیفیت که در حال حاضر بیشتر محیط های شهری در ایران با آن مواجه اند، نیاز به بررسی کیفیت در بافت های شهری به منظور شناسایی فضاهای مطلوب و یا نامطلوب، کاملاً مشهود است. از این میان توجه به کیفیت بافت های شهری فرسوده یکی از اساسی ترین راهکارهای بررسی و شناسایی فضاهای مطلوب یا فرسوده است که در آن بافت شهری مورد ارزیابی قرار می گیرد تا حوزه فرسوده شناسایی و مورد رسیدگی قرار گیرد، در نظر داشتن موضوع کیفیت محیطی برای مداخله در بافت های فرسوده سبب می شود، رویکردی نسبتاً جامع به تمامی ابعاد فرسودگی در این بافت ها به دست آید. به همین سبب، پژوهش حاضر سعی بر آن دارد تا با بررسی ادبیات موجود پیرامون کیفیت های محیطی، عوامل کلیدی موضوع را استخراج کرده و به تحلیل آن ها در بافت فرسوده بپردازد. ، پس از مطالعه ی مقالات و تحقیقات محققین گذشته پیرامون ابعاد و شاخص های کیفیت محیطی از ادبیات موضوع استخراج شدند.

واژگان کلیدی: کیفیت محیطی، نوسازی شهر تهران، بافت فرسوده